

Передплата

на «РУСЛАНА» виносць:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 170 кор

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбрового (Хоруцини). Експедиція місцова в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукониси авертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 3) с. від стрічки.

Москвофіли між собою.

(Дальше).

В попередних числах подали ми зміст статей Мончаловского п. з. «Главния основы русской народности», які він написав з нагоди погляду д-ра Святитского на українсько-руську мову і літературу і взагалі на українсько-руське питанє. При тім не вдавали ся ми в спір з Мончаловским, бо хто плете такі нісенітницї, яких наторочив Мончаловский, не заслугоє на те, щоби з ним поважно розправляти. Ми лише задля того порушили сю справу, щоби при тій нагоді зазначити, що відповідь д-ра Святитского на виводи Мончаловского, котрі хочемо тут обговорити, стає певним доказом, що вже й поміж москвофілами проявляють ся одиниці, що виломлюють ся спід сліпого послуху генеральному штабови москвофільскому. Але й д-рови Святитскому видала ся форма і зміст статей Мончаловского такими, що він уважав неможливим відповідати ему на стовпцях «Галичаніна» і напечатав свою відповідь в журналі «Живая Мисль» (в 20. випуску і окремих відтиском).

Обминаємо ту лекцію, яку др. Святитский дав Мончаловскому на тему культури, прогресу, лібералізму, космополітизму і задач політики, а звернемо ся до тих его заміток, які відносять ся до українсько-руського питаня. Він зазначає, що вже в дуже давних часах, іменно в X—XIII ст. на областях давної Русі витворили ся три окремі групи (великоруска, білоруска і малоруска (українська і галицько-волинська) з вельми численними відміннями і підрядними розвітьленнями. Др. Святитский в суперечности до Мончаловского, для котрого не єствуют поза обрусительною-обединительною системою ніякі научні досліди, не міг очевидно зажмурити очий на такі поважні труди, як Максимовича і Лавровского, Костомарова і ин. (в петербурській «Основі»), або Пипіна, Житецкого, Шляйхера, Мікльосича і ин. і зазначає, що супроти таких ріжних племінно-нарічевих черт нам (себто москвофілам) годі перечити єстствованю неоднородности окремих типів і нарічий (тут наводять др. Святитский: языкова асобенности, абція всем русским наречіям, але ми звертаємо бачність д-ра Святитского на печатану в кінци 60-их років в Журналі Міністерства Народнаго Прасвещенія наукову розвідку про языкові питоменности і окремішности українсько-руської мови в порівнаню з московскою — в тій хвилі не можемо подати точно річника і тому — а крім того і на Головацкого Розправу о южнорускім язичі як і поважне діло Житецкого і розвідки Потебні). Очевидно все те для Мончаловского не єствует, бо се дуже вигідна річ все прямо заперечити, як збити науковими або хоч би розумовими аргументами.

Др. Святитский проголошує нечувану доси в москвофільским таборі засаду терпимости гадок (Мончаловский навпаки сліпу боротьбу за всяку ціну і всякими середниками), він не може поклонити ся па-

тріотичній виключности, котра наказує сліпо повинувати ся національному шовінізму і бачити в своїм народі лише досконалости, якусь святість святостей. Др. Святитский хоче глядіти на все оком справедливого судії і трудящого робітника замість низкої ненависти і сліпої пристрасти.

На останку своєї відповіді переходить др. Святитский до погляду на «абщеруско-український (офіційально: російсько-український) языковий спір». Він зазначає, що супроти того, що нарічеві окремішности языка даного племена являють ся незатертим плодом его історичного житя, що ті окремішности разом з иншими (нпр. соціально-економічними) стало розвивають ся, годі перечити їх єствованя. — Але сего ще за мало, по думці Святитского, треба лишити їм повну свободу дальшого природного саморозвитку, бо ми не в силі поставити якої перепони їх розвитку. Ми повинні предвидіти, що в дальшій будуччині ті всі окремішности так скріплять ся і розвинуть ся, що наші наслідники стануть уважати їх відріжненими частинами нового языка і народу (се вже й тепер признають учені європейські, котрі руководять ся науковими дослідами, а не обединительно-обрусительними змаганями. — Ред.) Др. Святитский каже, що може ще не надійшла та хвиля, але явиди ся вже на Русі вістуні сеї знаменної, на его погляд ще доволі віддаленої хвилі — а сим вістуном є саме жите живого народного організму, що розвиває ся в ріжних услівях і обставинах. Сего розвитку, каже справедливо др. Святитский, не спинити ні адміністративними, ні насильними способами а треба до него віднести ся як до факту: *laissez faire — laissez aller*.

Погляд сеї д-ра Святитского піддержує історія розвитку української мови і літератури в Росії: не помогли ні вязненя і заслання Кирило-Методієвских братчиків, ані цензурне гнобленє і указ з 1876. р., бо українсько-руська мова й література розвивають ся при всіх тих перепонах, серед найтруднійших обставин щораз красше, видають знатні таланти, котрих твори можуть бути окрасою каждой літератури європейської. Доволі згадати найновійших письменників Мирного, Грінченка, Коцюбиньского і цілу громаду зовсім ще молодих письменників, котрі віщують вельму гарні надії.

(Конець буде).

Вибір посла у Львові.

За три дни має відбутися доповняючий вибір на посла у Львові, на опорожнений мандат по бл. п. Романовичу. Як до послідного часу в місті панувала цілковита апатія супротив того вибору, так і магістрат не спішив ся з розсиланем легітимацийних карт. Доперва в пятницю д. 9. с. м. відбули ся перші передвиборчі збори скликаві всепольским виборчим комітетом на яких видвинув тими кругами кандидат, др. Гломбінський виголосив кандидатську промову. І рівночасно доперва тепер став розсилати ма-

гістрат легітимацийні карти для виборців. Бути може, що навіть те випадкове опізнєне передвиборчих актів стоїть у деякій звязи. На всякий спосіб годить ся звернути на се увагу, бо Русинів виборців є у Львові кілька тисяч, а опізнєне може спричинити в богато випадках і недорученє легітимацийних карт.

Львівські Русини повинні вповні і свято виконувати своє право і обовязок виборців. Тому кожний управнений повинен в разі неодержаня карти легітимацийної зареклямувати єї в дотичній бюрі, а відтак з картою в руках віддати свій голос в сей спосіб, щоби ним зазначити вплив руского живла над хід загальних справ в столиці краю. Кілька тисяч голосів се такий чинник, який може переважити шанси одного, чи другого кандидата, а нас ухоронить перед цілковитим ігнорованем і трактованем нас з гори, наче темного плебеу.

На таким іменно становищу станув всепольський кандидат др. Гломбінський у своїй онодійшій кандидатській промові. З уступу сеї промови, доторкуючого руско-польских відносин наведемо ось які цвітки шовінізму, висказані тим всепольским агітатором: «Соим і польске Коло соймове є передовсім нашою начальною інстанцією в народних справах в области нашого краю». «Руска суспільність в Галичині є ще в переважній часті сирію, нерозвиненою... В заборчій, експанзивній (!) тенденції і діяльности рускої суспільности містить ся жерело безнастанного національного і економічного збуреня, жерело замахів на польські публичні інституції (!), охота випертя польского живла до західної часті краю, викраданя латинських душ, наїзду на польску більшу посілість і на польські міста...» «Безнастанна борба з польским народом підкопує не тільки розвій польского народа в тій его дільниці, але заразом спинає органічний розвій руского люду (!)...» Против всяких заборчих замахів, насильств і грозьб ми повинні заховати рішучість і спокій ума; шануймо свободу і права других, але не будьмо сентиментальними (!) і боязливими (!), бо в борбі народів, верств і передсвідчень побіджують тільки сильні духом, свідомі своїх цілий і средств діланя».

Як бачимо, п. Гломбінський представив ся ясно і без обивяків як найзавзятіший шовініст-русинюїд, який без румянця стида може говорити про експанзивність і заборчість рускости в Галичині, про випертя Поляків «за Сян», душехватство і т. д. Всепольський кандидат узурстує для одної часті сойму т. є соймowego польского Кола рішаючий голос в обсягу краю, підносячи тим факт рішаючого впливу польської більшости до сначіня догмату. У п. Гломбінського Поляки — се нарід, Русини — се тільки люд, супротив якого він як посол хоче бути на стілько «вирозумілим, щоби не спиняти органічного розвою руского люду, не перешкаджати єму в свободнім користаню з конституційних прав і заспляти в публичних фондів рускі ціли та заведеня в міру «дійсної» потреби і податкової сили руского люду». Шкода, що сей «всепольський учений» не згадав еще в своїй вирозумілости про неперешкоджуванє рускому людови в орудуваню приватною власностию, в уживаню личної свободи і... диханю свіжим воздухом!

Отже п. Гломбінський ніби то признаючи нам те, чого не в силі відняти, заповідає з гори рішучість і відвагу в гоборюваню мнимої руско-

заборчости і експанції. Є се звісна тактика загорілих всепольських шовіністів, взорована на прускій системі, яка також позволяючи Познаньчикам «користати» з благ німецької конституції і культури, рівночасно ухвалює кольонізаційні фонди і закони против мнимої польської заборчости в Познанщині. В галицькій соймі вже і без Гломбінського, за впливом вшеполяків, нагромадило ся досить національної нетерпимости і шовіністичного духа, який так ярко проявив ся у відмовленю такої справді дійсної потреби руского народу, як станицяльська гімназія. Львівські Русини повинні своїми голосами утруднити, о скільки можна, вступ до сойму сему політичному карьеровичови і всепольському агітаторови, приступаючи як найчисленніше до голосованя і віддаючи свої голоси на одного з его контркандидатів.

Зміж зголошених до тепер кандидатур є дві поважні, іменно д-ра І. Дилевського, віцепрезидента апеляції, знаменитого правника і спосібного евентуального кодифікатора в соймі, а друга жидівська, д-ра Е. Лілієна, адвоката і радного міста Львова, вельми спосібного правника і енергічного та діяльного ліберала. Кандидатура д-ра Лілієна має о стільки шанси, що з 6 соймових мандатів міста Львова, одна справедливо належав би ся жидам після їх числа і податкової сили. Тому і деякі польські часописи промовляють за др. Лілієном. Однак при тим всім заходить небезпечність розстрілення голосів між тими обома кандидатами, так що др. Гломбінський може вийти як *tertius gaudens!* Тому в теперішній хвилі не можна ще рішучо вказати на того кандидата, за котрим Русини мали б голосувати, а треба вжити до послідної хвилі, коли ситуація вияснить ся на стільки, що стане можливим передвидіти, котрий з тих двох кандидатів має більші шанси. Тоді солідарним підпертем сильнішого кандидата, подаймо ему можливість повалити вшепольського крамольника.

Япаньско-російська війна.

Побіда Япанців.

Після надходячих щораз вістей япаньська побіда під Ляояном корчить ся чимраз більше, сходячи майже до Пиргової побіди так само, як і попередні япаньські успіхи. Офіційально доносять з Токію, що страти Япанців під Ляояном від дня 26. серпня вносять 17.539 людей, в чім убитих офіцерів 136, раних 464. Загальна цифра страт ділить ся так: на праве крило 4.866, на центр 4.992, на ліве крило 7.681. Натомість з Чінтав доносить Бюро Райтера, що один прибулий там япаньський офіцер подає, що страти япаньські коло Ляояну вносять поверх 20.000 лю-

дей. Той сам офіцер потвердив донесеня, що під Порт-Артуром Япанці стратили в послідних днях 15.000 людей. Генерал Куроки подає до Токію, що по битві під Ляояном Росіяни перевезли 10.000 раних в напрямі до Мукдену, а зіставили на поли битви 3.000 трупів, яких Япанці поховали. Сі статистичні дані дають найкраще поняття про значінє битви. Росіяни справді не побито, ані навіть відперто, а тільки «вманеврувано» через те, що Куроки, переправивши ся в горішнім бігу через Тайшего, загрозив російським задам. Що відворот Росіяни удав ся вповні, доказує величезний транспорт всіх раних, так що Япанці не можуть почванити ся жадними полонниками. Се і є потвердженням запереченя всяких поголосок про відтїятє корпусу бар. Штакельберга та про капітуляцію поодиноких російських відділів. — Куропаткин телеграфував до царя: Ані дня 8. ані 9. ми не завважали зі сторони неприятеля жадних рухів. Доц, який паде без перерви, вчинив всі дороги неможливими до переходу. Дня 10. с. м. телеграфує Куропаткин до царя: З виїмком незнатних перепалок межі російськими, а япаньськими патрулями, в яких Росіяни не понесли страт, не зведено жадної борби. — Мимо того з Лондону доносять, що Куроки находит ся в віддаленю тільки однодневного маршу від російської лінії відвороту. Армія Курокого посуває ся в напрямі до Фушунчен (40 кілоом.) на північний схід від Мукдену, горі ріки Гун—Ред.) Очікують тут леда день розпочатя рішачої битви над рікою Гунго. Та хотїл би Япанці і находили ся недалеко, то битва не наступить так скоро, бо перед ними єще велика і дощами прибула ріка Гун. — Daily Mail доносить з Мукдену під днем 8. с. м.: Непорядок, який панував підчас відвороту, вже ұстав. Остатні ряди російських військ і транспорта колюмна дійшли в порядку до Мукдену. Відворот дінає тільки незнатних перешкод зі сторони Япанців. — Отже вже всі російські війська перейшли ріку і очевидно попалять за собою мости та обсадыть броди. Япанці знов тут будуть підготовляти ся приваїйменше два тижні, заким приступлять дв форсованя переходу через ріку.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядчо о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** Ві вторник: руско-кат. Полож. пояса Пр. Богор.; рим-кат. Товї. — В середу:

руско-кат. Симеона стовп.; рим-кат. Воздвиж. Ч. Хреста.

— **Поклик до повороту до віри батьків.** Dziennik polski оголосив в суботу, що Є. Ексц. Митрополит Шенгицкий в часі свого теперішнього побуту в кураційнім заведеню д-ра Лямана напише по польськи пастирський лист до тої польської шляхти, якої предки змінили гр.-католицкий на римо-кат. обряд, а в тим листі зверне ся до них з покликом до повороту на гр.-кат. обряд. — Сю сензаційну вість Dziennik або сам вигадав, і тоді можна б тут примінити пословицю: «на злодію шапка горить»; або справді Є. Ексц. Митрополит має такий пастирський лист зладити і відозвати ся до шляхотних чувств численних польських родин, які в часах польської республіки змінили обряд і в слід за тим відчужили ся від свого руского народу. Тоді з подякою і глибоким признанєм належить повитати сю гадку нашого Архипастира, який хоче піднести значінє нашої Церкви, привертаючи до неї славні роди старинної шляхти, яка колись приневолена обставинами змінила грецький обряд на римо-католицкий.

— **Вправи гімнастичні в львівській „Соколі“** розпочнуть ся з днем 15. вересня а то: для членів в понеділки, середі і п'ятницї від 7—8. вечер, для учеників ві вторники, четверги і суботи від 7—8. вечер і в понеділки, середі і п'ятницї від 5—6. пополудни, для пань ві вторники, четверги і суботи від 4—5 пополудни. Локаль Товариства містять ся при ул. Коперника ч. 9.

— **Нозу сокільську ношу,** ухвалену на скликаній в тій справі нараді делегатів філій на весні с. р., виділ львівського «Сокола» порішив впровадити небавом в уживанє. Пробку сукна «російско-сірої» краски вислано на взір до фабрики, а по виконаню замовленого сукна члени «Сокола» будуть могли замовляти нові строї.

— **З Буковини** доносять: Настільником кн. Гогецького мав би стати міністерияльний секретар Октавіян Реґнер-Бляйлебен, що їздив з д-ром Кербером по Галичині і Буковині.

— **Вінчанє п. Володимира Вонсуля,** укінченого богослова, з ц-ною Іванною Емілією Герасимовичівною відбуде ся в парохіяльній церкві в Бродях дня 18. л. вересня о 8. год. вечер.

— **Іменованя.** Міністер просвіти іменував професора учительської семинарії мужескої у Львові, д-ра Володимира Коцовського, професором учат. семинарії жіночої у Львові. — Звичайним професором дерматології на краківській університеті іменований др. Володислав Райс, наздв. професор.

— **Нові почтові значки.** Міністерство торговлі завело отсі зміни в зовнішнім вигляді почтових значків від квоти 1 до 60 с. Почтові значки від 1—6 с.: числа, які представляють вартість марки, будуть поміщені в колісцях на чотирох рогах значка; закраска чисел така як закраска значка, поле біле. 2) Почтові значки від 10—30 с.: числа повищені в квадратах; закраска чисел чорна, поле біле. 3) Почтові значки від 35—60 с.: числа з закраскою білою поле з закраскою самої марки. Значки 40-сотикові будуть кромі того закрашені на фіолетово, щоби їх декше можна було відрізнити від 35-сотикових. Змі-

Діти Вакюшика.

Драма в 4-х діях С. Найденова, переклав з російського Йосиф Стадник.

(Дальше).

КОНСТАНТИН (кричить). Тату, що ви там? Я хочу їсти (сїдає за стіл). Гидота! Того ще лише треба, щоби їли в одній мищини.

(Входить: Ванюшин і Аріна Іванівна. Ванюшин в незгїрїім настрою, але на него ділав змурний та невдоволений Константин і незабаром він сам стає позмурний).

ВАНЮШИН (звертаючи ся до стоячої при бузветі Лєни). Ти чого ніс спустила?

ЛєНА. Так дядечку... Я не спустила...

ВАНЮШИН (кричить, підійшовши до сходів). Гей, ви, вошыва чернь, обідати!

(Всі сїдають за стіл. З вергу сходять Аня та Катя. Они поводять ся натягнуто та примушено. Ванюшин розливає супу, кожний підставляє свою тарїлку і жде черги).

ВАНЮШИН. А Людміла де?

АРИНА ІВАНІВНА. Ось вона.

(Людміла сходить зі сходів; вона збентежена і приходить до обїду лише з конечности).

ВАНЮШИН (звертаючись до Людміли). Давай тарїлку! (до Ані) Пожди, скороздрійко! (наливає наперед Людмілі, опїсля Ані). А що, тих в долини нема? (звертає ся до Катї). Застукай до них. (Катя ступає кучергою до підлоги).

КОНСТАНТИН. Ніби то без них не можна?

ВАНЮШИН. А тобі жалко? КОНСТАНТИН. Не жалко, але дивно — аві одного обїду без них.

АРИНА ІВАНІВНА. Они не були вже на обїді через три дни.

КОНСТАНТИН. Треба в комині написати.

ВАНЮШИН (звертає ся до Ані). Їдж хорошенько. Чого вибираєш та копирсаєш?

АНЯ. Я не люблю моркви.

ВАНЮШИН. Їдж, що дають.

(Загальна мовчанка. Продовжають їсти. Входить Щоткін).

ЩОТКІН. О, ми з Клявдочкою що тільки сїли за стіл.

КЛЯВДІЯ. Ми маємо сьогоня індика.

ВАНЮШИН. Сїдайте, печений індик не втече. (Щоткіни сїдають).

ЩОТКІН. Знов супа з потрохом.

ВАНЮШИН. З потрохом, а ти не любиш?

ЩОТКІН. Так собі. Як можна їду любити. Мені видає ся сьмішним, коли говорять: люблю гуску, кисле молоко. Забавно!

КЛЯВДІЯ. А сам говориш так частенько. Ти любиш солонину з хрінном.

ЩОТКІН. Мені смакує, але любити солонину не можу.

ВАНЮШИН. А ти їдж, бо супа вихолоне.

(Всі мовчки їдять).

КАТЯ. Тату, наша господиня кляси відійшла.

ВАНЮШИН. Їдж! Яка там вона господиня. (Глядить на Людмілу і понимаючи її настрій, хоче підбадьорити її, сказати їй децю ласкаве). Ти

удовонько, чого манїжш ся? (Обиджена Людміла виходить за стола).

АРИНА ІВАНІВНА. Кудиж ти, Людмілочко? Батько так пошутковав.

КОНСТАНТИН. Так не шуткують (звертає ся до батька). Безтактовно!

ВАНЮШИН. Сїдай. Батькови не можна пошутковати. (Людміла сїдає). І пальцем до вас не доторкай ся!

КОНСТАНТИН. Ви поліном тичите.

ЩОТКІН. Справді, що батько тим грїшить. (Звертаючи ся до Константина) Наконєць ми з вами хоч в однім зїйшли ся...

КОНСТАНТИН. Дуже жалую!

ЛєНА. Дай спокій, Костусю!

(Входить Олексїй з безличною свободою. Він вештає ся від рана по вулицях міста і думає над тим, як то дома сказати, що его з гімназїї прогнали. Ось тепер утомлений входить в їдальню, переборов сором і рїшив ся на все; роздїває ся в передній і з торбинкою шкільною їде, та пристає на сходах).

АРИНА ІВАНІВНА. Олексїйку, кудиж ти?

ОЛЕКСІЙ. Тату, мене прогнали з гімназїї.

ВАНЮШИН. Дїждав ся! (кидає в нього ложку та не попадає). Ах, ти...! (кидає ся за ним. Олексїй обїгає на верх. Ванюшин доганяє его і спїткнувшись на сходах, вибігає за ним. За стола всі встали. Аня і Лєночка хотїли було бігти на верх, але зупинили ся на сходах. Всі дожидають чогось та надслухують. З вергу чути голос Олексїя: «Пустїть! Я не позволю, не позволю». Щось тяжке паде, мабуть крісло. По кількох хви-

нені в той спосіб значки будуть видавати ся аж в міру зужиття значків давної емісії.

— 3 „Висшого Інститута музичного“. Вписи відбувають ся щоденно від 6. до 1/2 8 год. вечером, а в неділі і паші свята від 11 1/2 до 1. год. в комнатах „Рускої Бесіди“ (Ринок ч. 10. І пов.) а то з причини невикінчення нанятого мешканя при ул. Вірменській ч. 2. Інформацій уділяє секретар Інститута п. М. Волошин, канд. адвок., ул. Замоїського ч. 9., себто листовні запитаня, при чім належить долучити марку на відповід; — устно інформувє в висше наведених годинах урядових в „Рускій Бесіді“. Початок науки оголосять часописи. — Дирекція.

— Особам урядуючим фестини, забави з льотерією і т. п. подає ся до відомости нисьмо радника скарбового Мавєського, яке дав оголошити в польських газетах. Зміст єго такий: „Ц. к. уряд льотерійний замітив, що всякі товариства так у Львові як і на провінції, при фестинах, прогуляках, забавах огородових і т. п. урядують льотерії фантові, томболі, колеса щастя і т. д. не мають на те призову ц. к. міністерства скарбу і не уплатили приналежної такси. Упращає ся сим Хв. Редакцію о ласкаве оповіщенє того в шпальтах своєї часописи і зверненє уваги товариств на ту обставину, що в разі неузглядненя вступуючих приписів наражені будуть на карі скарбові.“

— IX міжнародний зїзд праси почав вчера свої наради у Відні. На першій засіданю президент міністрів привітав учасників зїзду довшюю промовою, в якій зазначив вагу праси. В зїзді бере участь около 70 Французів, до 40 Англіїців, значне число німецьких дневниківів, Італійці, Мадяри, Данці, Португальці і представителі інших народностей. На прийняте учасників зїзду призначила міська рада Відня 40.000 К.

— Красва рада шкільна іменувала в народних школах між иншими: Сальомею Шараневичівну учителькою 5-кл. школи віділової женьскої в Бродах, Йосифа Явкевича учителем 6-кл. школи муж. в Заліщиках, Володислава Ротлєндера учителем 6-кл. школи муж. в Болехові, Іванну Остафійську управителькою 5-кл. школи женьскої в Перемишлявах, Дмитра Угрива учителем 5-кл. школи муж. в Старім Самборі, Марию Дурфратівну і Михайлину Зарембянку учительками 5-кл. школи женьскої в Старім Самборі, Абрагама Гальперна учителем мойсеевої релігії 5-кл. школи муж. в Скалаті, Мартина Цісаковского учителем 5-кл. школи муж. в Монастирських, Антона Ковальського управителем 4-кл. школи муж. на зеліничій кольонії в Новім Санчі, Елисавету Тімівну управителькою 4-кл. школи женьскої в Хоросткові, Йосифа Зарембу учителем 4-кл. школи муж. в Новім Санчі, Софію Гетлігівну учителькою 4-кл. школи женьскої в Рожнітові, Іванну Пилипівну учителькою 4-кл. школи в Глинянах, Якова Зелігера учителем мойс. релігії 4-кл. школи ім. св. Йосифа в Книгинній-селі, Володимира Крижановського управителем 3-кл. школи в Більчу золотім.

— Кацалский туман. В звіті із онодїшнього „собрания Качковского“ подає „Галічанін“ промову якоїсь „мудрої“ селянки Борух із Худобинець. Тут єї бесіду наводимо на доказ, яких нісенітниць може наплести людина, що як папугай викле-

линах Олексій появляє ся на сходах. Волосє єго розхристане, при мундїрі бракує кілька гудзиків).

КЛЯВДІЯ (звертаючи ся до мужа). Павлику, ти би пішов...

ЩОТКІН. Ще чого! Він як звїр. (Аня і Арїна Іванівна вертають).

АРІНА ІВАНІВНА. Утік напроти, до Арапових.

(Аня бере шапку і пальто Олексія).

АНЯ. Я пішла єму Акуліною (відходить в сїни).

АРІНА ІВАНІВНА. А старий де? Що з ним? (відходить).

ЩОТКІН. Я все говорив, що він щось вистрихне. Вітрогон!

КОНСТАНТИН. Дурак. Я знаю, за що єго прогнали. Я упереджав єго, так ні. Залюбив ся, втратив голову.

КЛЯВДІЯ. Ну, що вже він не витворяє. А кажуть, якась негідь, хористка з театру.

ОЛЕКСІЙ. Бити? Ніколи! Нізащо! (обігає в передню, хватає пальто. Ванюшин стоїть на вершкє сходов та держить ся за балюси. Від сильного збуреня з трудом може говорити).

ВАНЮШИН. Не давайте пальта, не давайте! (Олексій кидає плац на підлогу).

ОЛЕКСІЙ. Не треба... Не давайте (вилітає в сїни, за ним Аня і Арїна Іванівна. Ванюшин держить ся за балюси і колихаючись сходить зі сходов. Аня підтримує єго і відходить).

(Дальше буде).

нає від дошки до дошки вироблену ким другим бесіду. „Галічанін“ подає зміст тої промови виголошеної в „русско-матерному(?) язвїц“, так: „Мы, русскіи жєнщины-крєстьянки — сказала ораторка — свято хранимъ нашъ языкъ и первое(?) слово, якое научимъ свою дитину произнести, должно быти русское и никогда отъ насъ дитина не услышитъ другого(?) слова. На жаль не такъ постувають многіи жєнщины изъ интеллигенції и вслѣдствіе того ихъ дѣти, начинающіи чужаною(?) помагаютъ строити или Польщу или Украину. Именно дѣти такихъ матерей вырочуютъ нашъ матерній(?) русскій языкъ въ школьныхъ книжкахъ и морочатъ нимъ нашихъ дѣтей. Языкъ школьныхъ книжковъ — то не языкъ русскихъ матерей, то смѣсь чужихъ и выкованныхъ словъ, которыхъ мы, русскіи матери, не понимаемъ (але „панімають“ хіба тарбаряцїну — Ред.). Могуцій(?) русскій языкъ колетъ въ очи нашихъ враговъ и они стараються єго обезобразити“. Дальше пише „Галічанін“, що „въ доказательство привела г-жа Борухъ изъ „русскихъ“ читанокъ цѣлый рядъ словъ, вызвавшихъ негодование и громкіи смѣхъ слушателей. На окончаніе привела ораторка изреченіе Тургєнева о русскомъ язвїцѣ, що „такій языкъ можетъ быти данъ только великому народу“. — Такої копії дурниць на одия раз хіба досить.

— Жінки на університеті. На будапештєнський університет вписало ся так багато слухачок, що угорске міністерство просвіти завело нові обмеженя для дівчат. Іменно на університет приймають лиш ті дівчата, які поробили іспит зрілости з відзначенем; тих, що поробили іспит зрілости без відзначеня приймають але лишє услівно, інших зовсім не приймають.

— Дирекція почт оголошує: Дуже часто повтаряють ся случаї невласитивого опакованя поштових пересилок, назначених до Дальшадї. Супротив того припоручило ц. к. міністерство торговлі звернути увагу Публіки на те, що не тільки пересилки перевозені австрійским „Льойдом“ але також всі пересилки до Дальшадї, що мають через Терст, Полю і Реку їхати морем, мусять бути особливо старанно, правильно в церату опаковані.

— Протижидівскі розрухи мали вибухнути оноді в Сьмїлій на російскім Поділю і трєвали від 10. год. рано до другого дня досвіта. Причиною розрухів була суперечка якоїсь жидівки з селянкою. Селяни мали розбивати жидівскі торговлі і зрабовані товари вивозити фірами домів. Полїція мала рівнодушно приглядати ся грабїжжє жидівского майна. На вість про розрухи прийшло з сусідного міста 150 жидів з револьверами і стрїляли до рабующих.

— Число лісничих і рільничих в Австрії зросло сєго року до 184, се значить, що сєго року прибуло 5 нових шкїл сєго рода. Перед ведуть між тими заведенями Академія земельної культури у Відні і рільничі студії на краківскім університеті. До сих заведень учацало із кінцем 1903/4 загалом 583 слухачів. Поміж них роздано загалом 49 стипендій в сумі 27.803. Згадати годять ся, що агрономію студіює у Кракові також кількох закордонних Українців.

— Безженні в Корей. Безженних називають в Корей „ятов“, що більше-менше має значіне слова „дівчина“. Безженний після понятя Корейця не може мати права до назви „чоловік“; він лишє „ятов“. Рівнож безженний не має жадної почести, а навіть найменший дїтвак може єго обидити; суд лишє в вїлткових разях бере безженних в оборону.

— Баба з тамтого свїта. З Будапешту пишуть: В однім з тутешних шпиталїв стала ся пригода, котра мала трагікомічні наслідки. Жінку столяра Григорія Патєр переїхав електричний трамвай і покалічив так, що єї мусїло ся відставити до шпиталю. Там лежала она довший час а чоловік єї майже що другий день її відвідував. По місяці її полекшало і она пішла до иншої кімнати а на єї ліжко дано жінку одного зарібника, Шнайдерову, котра по кількох годинах умерла. Тимчасом служба забула змінити картку наголовну і стало ся, що урядник виписуючи листу померших, записав так як стояло на таблиці, що то умерла жінка Гр. Патєр. Дано знати о смерті і чоловік столяр Патєр поховав єї з великою парадю, яко свою жінку. Над могилою виднів хрест з іменем жінки Гр. Патєр. Але чоловік довго не сумував. По кількох днях спровадив до хати служницю, з котрою мав любовні зносини ще за житя жінки. До шпиталю, розуміє ся, більше не йшов. Тимчасом жінка Патєра подужала цїлком і одної суботи пустила ся йти до дому. Ледви однак отворила браму, всі дїти, що були на подвірю з страхом повтікали. Кричали, що видять вмерця. На крик повибігали другі мешканці, але і они поховали ся. Також Патєр і єго коханка гадали, що то дух, та щоби єго прогнати, сипали в своїм забобонї перед двері попїл. Аж на другий день вияснила ся цїла та справа, що се стала ся похыбка, що Патєр місто своєї жінки поховав чужу. Тепер живуть всі трєє разом.

— Робота в поли в верєсни. Уже від якого тиж-

ня усі хлїбороби позволили збіже з поля, та поскладали єго то в стодолах то в стїжках; на полях зезенїє тільки бараболя та достигає кукурудза, вирочім стерня за стернею. Тепер треба роздумувати, що робити дальше. Від кількох днів по двох місяцях посухи перепадає дощ, то й треба з того користати, що земля стала вогкійшою і взяти ся за роботу на стернискях. А треба упорати ся зі стернями як найборше, бо сама стерня нїякої користи хлїборобови не дає і навіть, як у нїї є трохи якої паші, то она не богато варта. Тепер треба би пазити поля, на яких маємо єїяти озимину, щоби вже в другій половині верєсня могли зачати сїяти. А там, де зимвійше, треба би вже тепер зачинати сїяти, щоби зерно, лежачи від тепер у землі, набрало сили і відпорности на студїнь. На тих полях, де аж пізно на весну думаєте що-не-будь сїяти, треба ще тепер і, то як найборше засїяти пашню, що скоро росте, щоби вже в перших днях весни мати єї подостатком для худоби. До того найліпше надає ся інкарватка, але треба єї таки вже тепер сїяти. І мешанина з озимої вики і жита або й саме зелене жито добре на весні на пашу для худоби. А як би хто хотів ще тепер на осїнь мати пашу, то добре було би засїяти білу гірчицю, але можна пробувати і з ріпою. Тай шпараги можна-б сїяти, як хто хоче, але з грєчкою треба уважати, бо ануж приїде мороз тай знищить єї, як тільки зїде? Але в першій мірі треба звернути увагу на ті ростины, що ще тепер в поли, щоби, як тільки достигнуть, зараз збирати їх на обїїствє. Треба би зачати копати бараболї, як хто їх дуже рано засадив, треба би почати вчасну кукурудзу і вибирати динї, гарбузи та фасолю, що посаджена поміж кукурудзою. Але з тим не треба дуже спїшити ся, бо все таки як настане погода, то ростины все ще підростє трохи і єї овоч буде ліпший і красший. З кінцем місяця треба би зачати збирати буряки і то головно цукрові; але цукрові буряки треба все добре обчистити, щоби, як будете їх відвозити до цукроварні, не відтягали вам за тó, що на буряках богато вємлі. А як будете копати буряки, то не забувайте сокотити листє та гичку, бо тепер паші нїде нема богато, то таке листє тепер золото не листє при господарстві. Але щоби таке листє було добре на годівлю для худоби, то треба єго посолити враз із кукурудзяним бадилем, і всяким иншим зеленим листєм заховати в яму і прикрити добре з верху землею: тоді по 8—12 тижнях можемо мати добру поживу для худоби. І не треба забувати на засїв конюшини і люцерни, хоч, здає ся, з того не дуже велика користь. Добре було би все ще, доки погода, виганяти худобу на доли і на сіножатї, щоби пасла ся, але як би було мокро, то не треба, бо худоба столочить землю і на другий рік на тім місці не буде доброї паші, чи сїна. (За „Хлїборобом“).

— Родимці! Не забувайте на приватну жіночу семінарію у Львові, удержувану Тов-ом педагогічним і присилайте постійно жертви! Вписуйтесь громадно в члєни сєго Товариства і вирішуйте залєглости. Вписовє вносить 1 К. Прєнумеруйте часописє для дїтай „Дзвінок“ і часопись „Учитель“, так щоби они могли при більшим числі передплатників стати на ще висшїм щєблї і відповісти всім бажаням свїдомих читачів. Адреса касиєра: А. Алиськевич (ул. Кохановского 15 Б.)

— Дрібні вїсти. У Львові отруїв ся вчера четар жандармерії Александр Орловскій з Черкас коло Щирця наслідком нещасливої любови. — У Відні помер визначний дневникар др. Кароль Талєр, члєн редакції N. fr. Presse, де мав відділ францускої політики і часть фейлетону.

— Важне для катєхитів і народних учителїв. Одинокий підручник до науки релігії в народних школах, т. з. Практичний провідник для катєхитів в трох частях, уложив о. Евгеній Гузар — поручений Радою шк. краєвою в урядовім дневнику з д. 27. липня с. р. до шкільних бібліотек — можна набувати в книгарні ім. Шевченка і Ставропільскій по цїні 4 К 80 с. без почт. пересилки. Народні учителя можуть купити сю книжку по цїні 3 К з почт. пер. у автора, ул. Длугоша 17.

Посмертні оповістки.

— О. Йосиф Лисяк, сотрудиник катєдральної церкви в Перемишлї, упокоїв ся дня 9. с. м. в 26. році житя, а в 3. році священства, в Угнові в домі своїх родичів. В. с. п.!

— Василь Козакєвич, кондуктор зелїзницї, члєн мьових руско-народних товариств, упокоїв ся у Львові дня 9. с. м. по довгій і тяжкій слабости в 38. році житя. В. с. п.!

Телеграми

з дня 12. вересня.

Кронштад. Балтійська фльота під проводом адмірала Ріхтінського виїхала вчора на далекий Схід.

Цетинія. Арнаути в місцевості чорногорській Дета напали на Чорногорців, які працювали в полі і сімох Чорногорців убили. До Порти вислано енергійний протест з жаданом строгого покарання напасників.

Відень. Грецький кв. Юрій виїхав звідси до Петербурга.

Берлін. Ген. Трот доносить, що в останніх битвах згинув велике число Герерів, а між іншими згинув два начальники Герерів. Німецьке військо забрало неприятелю багато худоби.

Сан Франціско. Російський перевозовий корабель «Лена» прибув туди з Владивостока і задержався в порті для направи машин. На кораблі є 20 офіцерів і 497 рядових.

Лондон. З острова Нової Гвінеї (коло Австралії) доносять, що дві маляйці напали на католицьку місію і вирізали всіх священників і монахинь. Маляйців спіймано і 16 з них страчено. Вони наміряли вирізати всіх «білих».

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішніх недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Найновіший твір

Л. Лопатинського

ПАРАЦЯ

комедія в 3 актах зі співками

(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіальним гумором і жвавим діяльним. Ся комедія збагачує знатно галерію типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедія надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії упослідженим недотепом, але противно має нагоду посміятися ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної свідомости.

→ Ціна 2 кор. ←

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

Читайте!

Читайте!

Новше виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство «Просвіти» бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими двома найдешевішим збірник сих творів п. з. «**ПОЕЗІЙ Т. ШЕВЧЕНКА**». Книжка, оправлена в полотно з золоченими вистисками, може бути найгарнішою окрасою руських хат. Пауір веліновий, формат на взір європейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опусту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРІЯ «ПРОСВІТИ»** у ЛЬВОВІ (Ринок ч. 10.).

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перешованія папери вартісні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталеній касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно перешовувати може своє майно або важкі документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогідніши зарядження.

Привси дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришене зареєстроване в обмежаном порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Дністрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; висовсе 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть зятягати **ПОЗИЧКИ** на 6% за предложенем відповідної гіпотeki або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначає ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. п. 18.385 К.

Стан 31. ма. 1904:

Вклади	1,698.746 К
Уділи	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, льок. в банках і на рах біжучий	506.994 К

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави руської, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща	8:25	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвєнцима
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезельборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Чернівців, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10:2	з Рашева, Любачева	10:50	до Белзця, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посл. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	2:45	посл. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вижиці, Керезмезе
1:30	посл. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Римакова, Івонича, Слюка, Хирова	2:55	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посл. з Іцкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку, Вижиці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухли (від 1/2—3/4 вкл.), Скольного (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуща
2:50	посл. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова.
4:35	з Стрия, Хирова, Тухли (1/2—3/4), Скольного (1/2—3/4)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белзця, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:0	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинець	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвєнцима	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7:05	до Рави руської, Сокала
6:40	посл. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/2—3/4), Гусятина, Керезмезе, Калуща.	10:05	до Тернополя, Потутор
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Бродів, Варшави, Праги, Осьвєнцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:0	з Самбора, Хирова, Санча, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Бродів, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посл. з Іцкан, Яс, Паргорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави руської, Любачева (що неділі)
2:31	посл. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посл. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4), Сучави, Кіцманя
		4:10	до Кракова, Відня, Бродів, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Івонича, Осьвєнцима
			з двірця „Підзамче“
7:21	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	6:49	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
2:15	посл. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	10:52	до Тернополя, Потутор
6:08	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	2:09	посл. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:30 пополудні, 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/4 вкл.), 10:00 вечером (від 15/5 до 31/5 вкл. в неділі і свята), зі Шчиря 9:31 вечер (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята), з Любича вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзнити ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мін. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:53 рано обмежено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часописів П. Ст. Соколовского пассаж Галєсманна 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниц. державних (ул. Красіцьких ч. 5.) уділяє повсєденно в справах залізничних, продає білети великого рода і розклади їади, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудні, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполудні, 1:05, 3:45 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.) 11:10 в лочи (що неділі), до Янова 6:00 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/4 вкл.) 1:35 попол., (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/4 вкл.) і 5:48 пополудні, до Шчиря 1:45 попол., (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята), до Любича вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).